

MUSA AMERICANA
SEU
DE DEO CARMINA
ET
LACRHYMÆ S. PETRI
AD USUM SEMINARII LEONENSIS
IOSEPHI MARIA A IESU DIEZ DE SOLLANO
ET DAVALOS
LEONENSIS EPISCOPI
Diligentia reimpressæ.

LEON: 1877.

7
/o. apud J. M. Monzon.
(vulgo) de la Condesa.

ina
situr a

PA 6135
.C7
M8
1877
C. 1

LIBRARY OF THE
UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARIES
1977

1977
1977

1977
1977

1977
1977

1977
1977

1080027691

FONDO EMETERIO
VALVERDE Y TELLEZ

MUSA AMERICANA

SEU

DE DEO CARMINA

AD USUM SEMINARII LEONENSIS

JOSEPHI MARIA A IESU

DIEZ DE SOLLANO ET DAVALOS

LEONENSIS EPISCOPE

DILIGENTIA REIMPRESSA.

LEON. ANN. 1877.

TYP. APUD IOSEPHUM M. MONZON Capilla Alfonsina
Via vulgo dicta (de la Condesa). Biblioteca Universitaria

UNIVERSIDAD DE NUEVO LEÓN
Biblioteca Valverde y Tellez

038653

PA6135

C7
M8
1877.

Immisit in os meum Canticum
Novum, Carmen DEO Nostro.
Ps. 39. V. 4.

03823

JOANNES BENEDICTUS GAMARRA

LECTORI S. S.

MUSAS (ut ait Cardin. de Polignac) (a) ad
vera vocare, et quasi postliminio restitutas, ab
inanibus, ac propudiosis fabulis, ad DEUM, et
ad Mysteria Christianae Religionis adducere, in
vero est, quod pauci hactenus bono omne, et
succesu tentarunt. Jacobus Sannazarius scri-
psit de Partu Virginis libros tres. Hyeronimus
Vida Episcopus Albanus Christiadem libris sex,
et hymnos. Atque hi ferē duo sunt, qui pu-
blico suffragio Principes habentur, et qui pro-
piū quidquam caeteri omnes Virgilium sequuti
esse merito suo existimantur. Sed tamen San-
nazarius gravem Eruditorum reprehensionem in-
currit, tūm quod Sacra profanis temerē miscue-
rit, tūm quod multa, non ea qua par erat

(a) Anti-Lucret. Lib. 1. V. 22.

001017

II.

dignitate tractaverit. Exempli gratia Deiparens
ti Virgini ad crucem stanti haec affingit (a)

..... Crudeles terras, crudelia dicit
Sidera, crudelem sese, quod talia cernat
Vulnera saepe vocat: tum luctisono ululatu
Cuncta replens
Et post pauca:

Cui querar? O tandem dirae me perdite dex-
trae
Me potius, (siqua est pietas, immanibus armis
Obruite: in me omnes effundite pectoris iras.

At haec (nequid dicam asperiūs) absurdā sunt,
et à constantia Virginis alienissima, et ad Eu-
ryali matrem putidiūs perversa imitatione con-
ficta.

Neque multum ab his distant, quae Vida lo-
quentem Virginem inducit: (b)

..... Addite me me

(a) Lib. I. d. V. 338.

(b) Christ. Lib. 5.

III.

Huic etiam si qua est pietas, et figite trunco
Aut vos o! montesque feri, quaeque ardua
cerno
Me supra frondere cacumina, parcite quaeso
Vos saltem, vos o! nostro exsaturata dolore
Respicite, et miserae tandem succurrite Matri.
Nunc nunc praecepiti casu convulsa repente
In me unam ruite, et tantos finite labores.

Decentnē haec Virginem? An non sunt ac-
commodatiora, ac fortassis elegantiora quae de
eodem arguento hic? (a)

Stabat, perque genas mutae lachrymae, atque
silentes
Ibant. Nec planctu, nec foemineo ululatu
Obstrepit. Infandum, dirum, immensumque
dolorem
Pectore conclusum, laniantem viscera, totum
Sustinuit. Materque, eademque tenerrima
Virgo

Stabat; cūm totus rueret, pessum iret et Orbis
Mira ingens, et digna Dei constantia Matre!

(a) Carm. VI.

IV.

Porró silentium hoc, et veritati multo magis
consentaneum est, et modestiae, dignitatique
Virginis melius consult, et dolorem caeteroqui
praesefert acerbiorum, grandioremque.

De vulnere lateris haec Vida: (a)
Hic ausus solus lato cui lancea ferro
Longinus sanctos violare ignobilis artus
Irruit, et longa transververat abiete costas.
Intepuit ferrum, Sanctum ebbit hasta cruo-
rem.

Vulnere quo perhibent bicoloris fulminis in-
star
Et purum laticem, et rorem exilisse ruben-
tem.

Diluta est humus, erubuerunt gramina cir-
cum.

Haec Poëta Americanus: (b)

Ruptum etiam pectus. Vulnus crudeliüs
hoc est.

(a) *Christ. Lib. 6. a V. 61.*
 (b) *Carm. VI.*

V.

Postrenum ediderat gemitum, expiraverat, et
jam

Mors erat in vultu, palam erant vestigia
mortis;

Et tamen immanis tentavit lancea Pectus,
Ultima scrutatum est ferrum penetralia cor-
dis;

Si qua lateret ibi vitae pars ulla superstes,
Ferrum crudele! Et multo ah! crudelius ipso
Clavorum ferro! Nihil 6! crudelius unquam!

Utra horum sint elegantiora? Utra legentium
animos vividiüs tangant, et pietatem citiüs ac-
endant? Hoc enim verō est, quod subtilioris
palati hominibus judicandum relinqu. Neque
enim ego is sum, qui possim sententiam ferre:
neque hanc unam alteram, de multis quas pos-
*sem comparationem institui, ut *Vidae*, aut *San-**

nazario Poëtis clarissimis quidquam detrahā;

sed eō duntaxat, ne quis me iniquum existi-

met, si quae typis do carmina quondāmodo

exoscular.

Aegré illa ab Authore extorsi, & ut quod res
est fatear pené subripui. Neque me furti poe-
nituerat. In his enim multa tractantur Reli-

VI.

gionis nostrae Mysteria, et feré omnia, quae de Deo cognoscimus, et appellamus *Attributa*, nunquam antea, quod sciam carminibus donata. Haec autem ita scripta sunt, ut primū pietatem erga DEUM ardentissimam, deinde nativum latini sermonis nitorem, et carminis elegantiam spirent ubique. Neque tam magno numero, aut mole sunt, quae Pueros obruat, terreatve, quominus possint omnia ad linguam suam vertere, et penitus intelligere, et memoriter etiam tenere. Quae qui fecerint mirūm quantum Religionem, Pietatemque animis suis imbibent. Nam ut sumus tenacissimi eoram, quae rudibus annis percepimus, occurrit identidem grandioribus Carmina illa quae Pueri didicerunt: et aliud agentibus, nolentibusque, ac penē invitatis igniculōs Pietatis injicient.

Atque his ego rationibus adductus, nolui mihi uni, quae pio furto subduxeram avārus retinere; sed ad communem utilitatem, praecipueque ad informandam, et erudiendam, et Juventutem Collegij nostri Salesiani publici juris facienda esse omnino existimavi.

ERUDITISSIMI

D. JOANNIS LAMII

ECCLESIASTICAE HISTORIAE PROFESSORIS,
JOSEPHI II. CAESARIS, MAGNIQUE ETRURIAE
DUCIS THEOLOGI, AC BIBLIOTHECAE
RICCARDIANAE PRAEFECTI.

EPISTOLA.

Clarissimo Viro D. Joanni Benedicto
Gamarra et Davalos Scientiarum, bona-
rumque artium amatori Joannes Lamius S. D.

Ago tibi gratias incredibiles, Vir Amplissime, quod mihi copiam feceris legendi elegantissima Carmina Americani Sacerdotis populatis tui, quae non animum tantum legitatis suavitér mulcent: sed veram etiam Religionem potenter insinuant, et pietatem erga Deum mirabiliter exigitant. Miratus sum Romanas Musas non inuitas in Orbem immenso mari ab Orbe nostro sejunctum felicitér, bonisque avibus se trajecisse; ibique, humanitér exceptis, Latinam Poësin à peregrinis exterisque hominibus adeō studiosę

excoli et exerceri. Hinc taneti Poëtae honori
meritō et convenienter Virgilianum illud usur-
paverim:

Tale tuum nobis Carmen, divine Poëta,
Quale sopor fessis in gramine, quale per aestum
Dulcis aquae saliente sitim restinguere rivo.
Prosperam et utilem apodemiam per Italiam
nostram Tibi auguror; et cum patriam tuam
reversus fueris, noli mei, hominis Tibi addictissimi,
oblivisei; sed, etsi tam longē dissitum, ut
amare pergas, obsecro reverenter: menti enim
quolibet ire licet. Vale et me ama. Dabam Flo-
rentiae VIII KL. Decembris anno Pub. Sal.
MDCCLXVII.

PRÆSENTIA.

QUIS ERGÖ NOS SEPARABIT? NEQUE MORS NEQUE
VITA NEQUE CREATURA ALIA POTERIT
NOS SEPARARE.

Ad Rom. 8. VV. 35. 38. 39

CARMEN I.

O ubinam es? Plus dimidio divellimur orbe
Atque mari immenso est meus à me avulsus
Alexis

O ubinam es? Demens, inter suspiria, rursus
Ingemino. At nec respondet, neque me audit

Alexis

5 Et perdo lacrymas frustra, et suspiria perdo.
Ergō abijsti, et me potuisti linquere solum
Crudelis! Sed nec fuit o! crudelis *Alexis*,
Nec potuit: nollens ille, atque invitus abivit.
Esto; abijt sed enim procūl ille, avulsus et a
me est.